

Хаджи Мина Пашевъ.

(1838 — 1881)

Единъ отъ извѣстнитѣ български дѣйци въ Цариградъ по черковната ни борба съ гърцитѣ бѣ и Хаджи Мина Пашевъ. Безъ да получи такова широко образование, както другиятъ знаменитъ сливенецъ — Д-ръ Селимински, обаче, способенъ и талантливъ по природа и благодарение на упоренъ трудъ и усърденъ стремежъ, Мина Пашевъ се издига до положението да заеме мѣсто между най-виднитѣ ратници на българскитѣ аспирации слѣдъ 60-тѣ години въ столицата на турската империя. Неговото търговско звание ни най-малко не му е прѣчело да бжде единъ отъ най-енергичнитѣ и смѣли борци срѣщу гърцитѣ. Той е характеръ, който се издига — благодарение на своитѣ способности — въ областъта на публицистиката и всрѣдъ търговския свѣтъ, еднакво мощенъ, прѣдприемчивъ, рѣшителенъ. Неговата дѣятелностъ въ Цариградъ, както и даденитѣ отъ негови срѣдства 300,000 лева за въ полза на българската просвѣта, ясно характеризиратъ родолюбивитѣ му чувства и му осигуряватъ почетно мѣсто въ пантеона на дѣйцитѣ по българския нацрѣдъкъ.

Хаджи Мина Пашевъ се е родилъ на 17 януари 1838 г. въ Иерусалимъ, дѣто родителитѣ му — х. Янко Ивановъ Пашевъ и х. Трандафила Кара Пашева — отишле на поклонение. Бащата на х. Мина билъ единъ отъ първитѣ тогавашни сливенски абаджии: купувалъ вълна въ голѣмо количество, раздавалъ я на